

DITTRICH PANKA

Beleszerettem

Beleszerettem én is az őszbe,
a vele vénülő, kócos időbe.
A harmatos hajnali ködben
belevesztem a kopogó esőbe.

Beleszerettem csalfa szemébe,
a csendesen zúgó levelébe,
és dallam szötte sugallatában
a belenyugvás halk viharába.

Beleszerettem e maskarába,
a meztelen fák remegő ágába,
és annak hűvös vigyorában
a színes kavalkád holt ágyába.

Beleszerettem, pedig jól tudtam,
örökké élve is meghal a múltam.
Beleszerettem, és azt is keresem:
ha majd föld temet, lesz-e ott szerelem?

Virtualitásom

nem vagyok itt
– sem „ott”
szívvel-lélelkel
mártózom testem nélkül
a térben és időben
most online
csak magammal
ne zavarjatok...